63ste Jaargang No. 5076 — DAGBLAD — Dinsdag 1 April 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14 Oranjestad: tel. 38.

Spanje een Koninkrijk.

Churchill helpt Attlee.

Congreslid wil onmiddellijk oorlog met Rusland.

SPANJE EEN KONINKRIJK.

Een overweldigende parlementaire meerderheid wordt voorspeld voor het voorstel van Franco om Spanje tot een monarchie te verklaren en om vast te stellen hoe men Spanje een Koning of Regent zal geven. Dit feit werd bekend, op de vooravond van de feestviering der achtste verjaardag van de overwinning van Franco. Het voorstel is in de vorm van een decreet gisterenavond door alle Spaanse radio's rondgeroepen en nadat eerst Franco een rede van ongeveer 35 minuten had gehouden, waarin hij hoofdzakelijk zijn economische ideeën uitzette en het marxisme afwees, terwijl hij verklaarde dat tenslotte toch de rest van de wereld met hem mee zal doen in het verzet tegen het communisme.

Het was voor de éérste keer, dat Franco verklaarde dat zijn regering maar tijdelijk was. Hij is nu 54 jaar oud, en hij behoeft niet levenslang hoofd van de Staat te blijven. De volgelingen van Franco hebben; gezien het feit dat Spanje wordt uitgesloten van de Verenigde Landen, een dergelijke gang van zaken voorgestaan.

REACTIES OP DE PERICHTEN VAN FRANCO.

De Italiaanse regering nam kennis van het decreet van Franco, doch er was geen commentaar. Rafael Sanches Guerra, een katholiek minister in het vroegere cabinet van Giral, ziet in deze poging van Franco een nieuwe misdadige aanslag tegen de verlangens van het Spaanse volk, die zal leiden tot een tweede burgeroorlog.

CHURCHILL ZAL ATTLEE HELPEN.

Churchill heeft verklaard dat hij met zijn midderheid de regering van Attlee zal helpen inzake het voorstel om een nieuwe militaire dienstplicht in te voeren. Hij verklaarde dat de tegenstanders die zich passifisten noemen eigenlijk communisten moeten heten. (Londen, (AP) 31.3).

DE HULP AAN GRIEKENLAND EN TURKIJE.

Senator Vandenberg, Republikeinse vertegenwoordiger voor Michigan stelde tijdens de behandeling van het voorstel der Amerikaanse lening aan Griekenland en Turkije door het Senaatscomité voor Buitenlandse Zaken, voor aan de Verenigde Naties het veto-recht over de hulp te verlenen. Volgens een door Vandenberg voorgesteld amandement in de hulpverleningswet zal de President bevolen kunnen worden om de hulp te staken, wanneer de Verenigde Naties dit wenselijk oordelen. Het amandement luidt: „De President zal de hulp, waartoe bij deze wet toestemming wordt verleend geheel of gedeeltelijk staken in de volgende gevallen: 1) Indien dit hem verzocht wordt door een Griekse of Turkse regering welke de meerderheid van het volk vertegenwoordigt. 2) Indien dit hem verzocht wordt door de Veiligheidsraad, krachtens besluit van die Raad, genomen in gevolge de voor de Raad voorgeschreven procedure of door een verzoek van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties, genomen bij meerderheid van stemmen.

3) Indien de President bevindt dat het doel van deze wet redelijkerwijze is bereikt of dat het redelijkerwijze niet op bevredigende wijze bereikt kan worden.

De Republikeinse vertegenwoordiger voor Michigan, Crawford, zeide van mening te zijn dat de Verenigde Staten thans van Rusland moeten eisen dat het tot ontwapening overgaat, daar anders eerstgenoemd land de atoom-bom en zijn economische macht tegen Rusland zal gebruiken. Crawford moest een verklaring afleggen tijdens de behandeling door het Huis van het voorstel tot hulpverlening aan Turkije en Griekenland. Hij gaf toe dat de door hem aangegeven weg oorlog met Rusland zou betekenen, indien hierop ingegaan werd, maar hij zeide van mening te zijn dat indien er thans een oorlog zou komen, Rusland verslagen zal worden (Washington, (AP) 31.3).

NIEUWE VOLKS-VERTEGENWOORDIGING IN JAPAN.

Het Japanse Hogerhuis nam Zondag avond formeel een einde na een halve eeuw de leiding te hebben gegeven aan het Japanse imperialisme. rKachtens de nieuwe grondwet die op 3 Mei in werking zal treden zal het hoger huis vervangen worden door een Kamer van Raadgevers van driehonderd leden. Deze zullen op 20 April verkozen worden (Tokio, (AP) 31.3).

RAMIREZ CANDIDAAT-PRESIDENT IN STO. DOMINGO.

Zondag kwam de Nationale Arbeiderspartij van Santo Domingo te Ciudad Trujillo bijeen. Men koos toen Francisco Pratz Ramirez als candidaat voor de op 16 Mei te houden presidentsverkiezingen (Ciudad Trujillo, (AP) 31.3).

Conferentie Moskou:

Marshall: Een hopeloos schaakspel.

MOSKOU. HOPELOOS.

Van bevoegde zijde bericht men, dat Marshall van plan is vandaag aan Molotov te zeggen, dat indien de Sovjet niet gewillig is, om op haar eis van tien milliard dollar terug te komen, men evengoed kan uitscheiden spreken. Het wordt een hopeloos nog over het ene Duitsland te schaakspel. Men zal bij elkaar komen, om openlijk met elkaar te spreken om als nog te trachten een compromis te maken inzake Duitsland. Eén ding meent Marshall is vooral nodig, dat de Sovjets niet op hun standpunt blijven staan, om tien milliard dollar te vragen voor herstel betalingen.

MOSKOU.

Daar de vier Groten in Moskou hun plannen weer verijdeld zien, wil men overgaan tot een algehele verandering in de procedure. Men zal, meldt John M. Hightower uit Moskou, in een soort van slotzitting bijeenkomen om te zien of er nu niet de een of andere basis gevonden kan worden tot het opstellen van een compromis. Op voorstel van de Amerikanen zal de conferentie van heden slechts door weinige personen worden bijgewoond. Men begrijpt dat als deze conferentie mislukt Duitsland in twee stukken verdeeld blijft. Alle hoop wordt nog niet opgegeven. Iedere minister zal slechts door drie of vier raadslieden vergezeld kunnen zijn. (Moskou, (AP) 1.4).

De vergadering van Ministers van Buitenlandse Zaken duurde Maandag vier uur. Marshall verklaarde dat, wij beter helemaal geen overeenkomsten kunnen aangaan, wanneer wij niet van plan zijn deze naar geest en letter uit te voeren. Hij zeide verder: „Wij kunnen nimmer een werkelijke overeenstemming geraken, wanneer wij ons op een onbewegelijk standpunt stellen en onze voorstellen als ultimatum beschouwen. Deze opmerkingen van Marshall was naar aanleiding van de opmerking van Rusland, dat er geen enkele regeling getroffen kan worden tenzij herstelbetalingen uit de lopende Duitse productie worden toegestaan. Marshall becritiseerde eveneens de onwrikbare houding van den Franse vertegenwoordiger. Frankrijk moet eerst steenkool hebben daarna kan pas over andere zaken gesproken worden. Marshall zeide: De Sovjet-afvaardiging is van oordeel dat het mogelijk zal zijn voor de Fransen om al de steenkool die zij verlangen te krijgen en dat er toch nog genoeg steenkool in Duitsland overblijft om de herstelbetalingen te voldoen die de Sovjet-regering eist. Wij zijn die mening niet toegedaan. „De Franse afvaardiging is van mening dat nadat Frankrijk de steenkool gekregen heeft die het van Duitsland wenst en de staal-productie heeft beperkt tot zeven en een half millioen ton, wij nog kunnen gaan spreken over herstelbetalingen uit de lopende productie. „Wij zijn die mening niet toegedaan".

Marshall zeide dat het voorstel van de Sovjets om de Duitse invoer te verminderen teneinde herstelbetalingen te verkrijgen gelijk staat met een vermindering van de Duitse consumptie op een honger-dieet van 1100 calorieën per dag. Toen vroeg hij botweg: ‚Meent de Soviet regering dit voorstel werkelijk ernstig?"

Hij vervolgde: „De Verenigde Staten verzetten zich tegen iedere politiek die ten doel heeft Duitsland als een overbewoond krot of een economisch armenhuis in Midden-Europa te laten voortbestaan". Hij verklaarde verder dat de Verenigde Staten later voorstellen zullen overleggen voor een vier-mogendheden verdrag voor collectieve veiligheid en een voorstel om te verzekeren dat gedeelte van Duitsland dat bij de overeenkomst van Potsdam onder Pools bestuur is gebracht, benut wordt om de voedselvereisten van Europa zoveel mogelijk te bevredigen.

„Thans moet ik echter opmerken dat de Verenigde Staten de economische eenheid van Duitsland voorstaan, en tevens een gemeenschappelijke basis om de invoer en de uitvoer in evenwicht te houden, de levensstandaard en het productie-peil op te voeren. Een afdoende regeling en organisatie van de herstelbetalingen teneinde de landen die tot deze betalingen gerechtigd zijn niet te verwikkelen in eindeloze onenigheid met elkaar en met Duitsland" (Moskou, (AP) 31.3).

BEVINS VOORSTELLEN.

Op de Vergadering der Grote Vier te Moskou, stelde Bevin voor, om een unificatie-plan voor Duitsland op te stellen, welke op 1 Juli a.s. in zal gaan en waarbij Duitsland zo spoedig mogelijk een economie krijgt waardoor het zich zelf geheel zal kunnen bedruipen uit de opbrengst van zijn eigen uitvoer.

Bevins voorstel was dan dat de Raad tevens de overeenkomst van Potsdam zou aanvullen en waar nodig, herzien.

Men verwacht dat Rusland dit voorstel voor het grootste gedeelte zal verwerpen, aangezien daardoor o.a. herstelbetalingen uit de gewone productie verboden worden. Het voorstel wil eveneens een federatieve regering, waar de Russen niet aan willen. Het voorstel zegt zich lijnen te willen geven voor de Geallieerde controle-commissie voor de tweede bezettings-phase. Behalve dat het voorstel ten doel heeft dat Duitsland zich zelf zoveel mogelijk zal kunnen bedruipen, voorziet het ook in de terugbetaling van de sommen welke aan Duitsland zijn voorgeschoten door de bezettende landen. Het zegt dienaangaande: „De terugbetaling van goederen welke aan Duitsland zijn voorgeschoten door de bezettende landen wegens invoer-benodigdheden van de Duitse bevolking, zal de eerste last zijn die op de Duitse deviezen van inkomsten drukt, nadat aan zijn essentiële behoeften zal zijn voldaan. De bezettende landen zullen aan een centrale Duitse administratie opgaven doen van alle bedragen die men hen uit deze hoofde schuldig wordt (Moskou, (AP) 31.3).

het nieuws van vandaag

Franco heeft de wereld verrast door er op te wijzen dat Spanje nog altijd een monarchie is. Zijn speech was een afwijzen van het communisme maar ook een verklaring dat zijn regering maar tijdelijk is. Het was de eerste keer, dat hij zulk een verklaring aflegde.

Churchill zal Attlee helpen, in het voorstel van de dienstplicht.

In Moskou zou men het vandaag nog eens proberen met een heel klein groep om toch een basis te vinden.

Op Curaçao opende Gouverneur Kasteel de Staten.

Gisteren liep het termijn af, Engeland zou helpen in Griekenland tot 31 Maart. Begrijpelijk dus dat president Truman de heren van het Congres in Washington gevraagd heeft op te schieten. Het werd echter geen hamer stuk daar in het congres, men begrijpt dat om het geweldige woord van Marshall te gebruiken het een zaak is" van transcendentale betekenis". Immers het kan een oorlog ten gevolge hebben. Het is alles nog al erg duidelijk gezegd door Truman, zo erg, dat men zei dat een president nog nooit naar het Congres was gekomen met een dergelijk harde boodschap tenzij het geval, dat hij een oorlog kwam verklaren.

De heren van het congres hebben het toch nog maar harder gedaan. Hun meningen lopen nog al wat uiteen. Niemand is echter meer zo van die opinie als wijlen de heer Wilson, die na de vrede van Versailles maar terug ging naar Europa en Amerika zelf geen lid liet worden van de Volkerenbond, in Génève.

Er zijn toch nog wel heel voorzichtig onder, die maar liever hadden dat de Verenigde landen dit zaakje zouden opmaken. Er is ook een extremist, die maar ineens een oorlog zou willen, daar Rusland nu toch niet zo sterk is als Amerika. Terwijl hij niet wil inzien dat het woorden der ouden waarheid bevat „si vis pacem para bellum". „Als men vrede wil moet men zich instellen op oorlog". Het is wel een abnormale toestand, die millioen en milliarden zal kosten en dat ten koste van de wereld economie, doch het is gezien de nog onverbeterde mentaliteit van de Russen nog noodzakelijk.

In Moskou zit Marshall en hij weet dat zijn woorden de bedreiging van het gehele Amerika in houden, dat zijn krachten tegen Rusland zou kunnen inzetten, de Rus blijft echter stijf op zijn standpunt, en het wordt als stelde men elkaar ultimatums.

De vergadering duurde weer gruwelijk lang, over de vier uur.

De journalisten kunnen ons nog niet veklappen of misschien een figuur als Bidault in staat zal blijken deze mensen bijeen te brengen, tot heil van de wereld.

In Europa viel een asregen.

KONING GEORGE II.

Hedenmorgen ontvingen wij het bericht van het overlijden van Z. M. Koning George de Tweede van Griekenland. Deze vorst keerde voor de tweede maal naar zijn land terug, de moeilijke situatie echter deed.. reeds geruchten ontstaan als zou hij voor de derde maal moeten aftreden. De hulp van Amerika aan zijn land laat ons zien in wat voor een moeilijke tijd deze vorst op 56 jarige leeftijd zijn land had moeten achterlaten.

Hij stierf aan een hartkwaal

Ter gelegenheid van het bezoek van de koning van Engeland met zijn gezin aan Zuid-Afrika is er een nieuwe collectie postzegels verschenen, waarvan we hier een afdruk geven.

Opening Staten

Curaçao kent zon, iedere dag schijnt er de zon. De zon zet hier feestelijkheden luister bij en maakt ze mooier. Ons leven van iedere dag moet iets anders zijn nu en dan, daarvoor is in het vlakke politieke leven ook nodig, dat we dergelijke plechtigheden kennen als de opening van de Staten.

Als het waar is, dat onze tijd zich kenmerkt door een tijdperk van een crisis van het gezag, dan is een dergelijke uiterlijke manifestatie dubbel goed. Het benadrukt ook de geweldige taak van de Staten, en dat is goed, vooral nu we in het afgelopen jaar het eerste jaar van de Staten zulk een droevig jaar hebben meegemaakt, zodat het pijnlijk was om de vergaderingen mee te maken.

Vroeger onder de heer Cohen Henriquez was er orde, we herinneren nog dat Statenlid, het was toen lid van de koloniale daad, die wat vertoning wilde maken en met veel poeha opstond en zijn rede aanving met deze woorden ongeveer: „Over de politie mijnheer de Voorzitter valt niets te zeggen... er volgde even een rhetorische pauze, waarvan de voorzitter als de bliksem gebruikt maakte om te vragen of nog iemand anders het woord wilde. En het lid met zijn speech voor zich, die toen vertelde dat hij niets te zeggen had, kon gaan zitten. Het heeft minuten geduurd voor dat de leden uitgelachen waren!

Voorzitter Sprockel was correct en streng, zijn blik naar de tribune zei veel en het stilzwijgen werd hoorbaar.

Voorzitter Desertine heeft het moeilijk, soms gaat het gezellig zoals op die dag toen de afgevaardigde van het Bestuur de zaak niet goed bij had gehouden en tot de ontdekking kwam, dat hij nog een motie bij zich had voor art. 2 terwijl de vergaderingen al doorgestoomd was tot artikel 7. Men regelde dat wel even. Doch het is niet de uiterlijke stemming in de vergadering alléén die het doet, de zwakheid van de leden is soms zo storend.

We hebben geen rechts en geen links. Soms is men het allemaal eens en dat is het meestal iets van Curaçao, of iets anti's...

We hebben twee partijen en daarnaast enkele kleurloze leden. De Katholieke Partij is van 22 Januari 1935, dat is ook nog betrekkelijk jong en natuurlijk zijn er nog kinderziekten. Er is nog niet, dat geheide wat men zag, in een figuur als Goseling. Er is de Democratische Partij die geen constructief beeld gaf, doch slechts vreemde tendenzen naar vren bracht, die op zich ouderwets zijn en ons volk au fond niet liggen. Het nieuwe jaarzij beter. Het is een belangrijk jaar.

Er zijn geen speechen waarin elkaars politiek scherp tegenover elkaar ontleed wordt, met de vriendelijkheid den Curaçaoënaars eigen zijn ze aardig voor elkaar, doch wel hard voor wat er al of niet achter de groene tafel zit. Toch is politiek iets geweldig belangrijks iets principieels!!!

Het gaat niet alléén over het weren van het de roetplaag op Otrabanda, niet slechts over het doodschieten van de honden, die de geiten doodbijten, het gaat over de Zondagsrust, over familieloon, huwelijkswetgeving, huizenbouw voor het grote gezin principiële schoolzorg enz. enz. Ach dat men het toch begrijpe...

Volgens artikel 79 van de Curaçaose Staatsregeling werd hedenmorgen op traditionele wijze het zittingsjaar 1947-'48 van de Staten van Curaçao geopend.

Bij de hedenochtend plaats gehad hebbende opening waren de Statenleden Gomez, Eman en Kwarts en Maal niet aanwezig. Tot commissie van ontvangst en uitgeleide werden door de voorzitter benoemd de heren J. Arends C. Jonckheer en E. Henriquez. De militaire eerbewijzen werden gebracht door een peloton staande onder leiding van de eerste Lt. J. J. Beaujon. Het peloton bestond uit twee secties een bestaande uit Curaçaose manschappen, terwijl de andere uit de uit Nederland gekomen O.V.W.'rs, was samengesteld. Deze beide secties stonden onder leiding van de Lt. van Kesteren en Broekhuizen. De belangstelling voor de opening was niet buitengewoon groot. Ook op de officiële tribune waren verschillende open plaatsen. Naast het spreekgestoeltè had mevrouw Kasteel plaats genomen die in gezelschap van de Commandant Landmacht, Overste van Dun ter vergadering kwam. Onder de verschillende officiële personen merkten wij nog op de leden van de Rijksconferentie, de Hoogeerw. Pater Vicaris Gallé, de Missie-Overste Frater Odulfinus, welke laatste in gezelschap van Frater Radulphus ter vergadering kwam. De verkeerspolitie zorgde voor het afzetten van de wegen zodat alles een zeer vlot verloop had.

Een ere wacht stond opgesteld aan weerszijde van de trappen vanhet stadhuis terwijl in de zaal de Voorzitter, Ondervoorzitter en leden van de Staten van Curaçao alsmede de Ondervoorzitter en leden van het Raad van Bestuur zich verenigd hebben.

Om precies negen uur verliet Z.E. de Gouverneur, Dr. P. A. Kasteel, vergezeld van zijn militairen adjudant, Kapitein E. Ch. van der Laarschot, het gouvernementshuis en begaf zich naar het Raadhuis, alwaar Hij ontvangen werd door een commissie.

In de raadzaal aangekomen opende de Gouverneur de zitting met een rede, welke wij later in extenso zullen plaatsen. Hierna verliet Z.E. de Gouverneur het raadhuis en werd uitgeleide gedaan door de eerstgenoemde Commissie.

Rede van de Gouverneur.

Mijnheer de Vooriztter,

Heren Leden van de Staten van Curaçao,

Ter opening van een nieuw wetgevend jaar krachtens voorschrift der Staatsregeling weer in Uw midden, verheugt het mij te kunnen beginnen met een woord van dank voor de medewerking ondervonden bij zoveel, dat tot stand kon gebracht of waarmede een aanvang werd gemaakt.

Het einde van de strijd bracht met zich het officiële heengaan van onze Amerikaanse bondgenoten, die ons zo krachtig, kameraadschappelijk en tactvol bijstonden in de donkere oorlogsjaren. Curaçao en Aruba namen waardig afscheid; de herinnering en dank zullen bijven.

Demobilisatie werd mogelijk met tegelijk ook medewerking van eigen krachten aan de Rijkstroepen, terwijl de interneringskampen op Bonaire opgeheven konden worden.

Financiën en Economie.

De economische welvaart, waarin het Staatsdeel zich verheugen mag, hield aan: de ontvangsten geraamd op de Uw College aangeboden begroting zijn geraamd op:

ƒ 36.261.758 gew. dienst
ƒ 2.573.000 kap. dienst

de uitgaven zullen naar raming belopen:

ƒ 27.843.781 gew. dienst
ƒ 9.870.605 kap. dienst

Overwogen wordt, de opcententheffingen op de Inkomstenbelasting te vervangen door een nieuw tarief, een regeling voor de heffing van een loonbelasting en een op retributies. Nieuw is de heffing van landingsgelden op vliegvelden tot een raming van 125.000 gulden, terwijl de ontwerpen voor bouwfonds, muntfonds en muntbiljetten op de helling staan.

Z. E. de Gouverneur P. A. KASTEEL

Industrie, scheepvaart en handel, de bronnen van onze financiën, varen wel, breiden zich uit en hebben steeds behoefte aan nieuwe werkkrachten.

Het zou een wonder zijn, indien in onze wonderlijke wereld geen problemen bleven: de dollarvoorziening, welke sinds jaren ook de belangstelling van Uw College heeft gehad, is er een van. De Commissie — Rutgers adviserende de handhaving van de overeengekomen maandelijkse $ 1.300.000,—. Aanvoer van vertraagde bestellingen maakte echter in de eerste helft van het jaar ons dollartekort dreigend en eiste vordering van dat dollarbezit der ingezetenen, hetgeen na 1 Januari 1941 ontstond. Op 1 Juni aanstaande loopt de bestaande overeenkomst met Nederland af: aan een nieuwe, bevredigende regeling wordt gewerkt.

Eenzelfde inspanning eist de voorziening van regelmatige aanvoer van levensmiddelen. De nood in het overgrote deel der wereld doet dikwerf belemmeringen ontstaan, afgezien van de beproeving der prijsstijgingen, waarin de schaarste zich noodwendig financieel weerspiegelt.

Een nieuwe vestigingsregeling van bedrijven is in overweging: de toeristen-industrie wordt door samenwerking van de Kamers van Koophandel van Aruba en Curaçao — ik breng beide Colleges gaarne dank voor hun voortdurende toewijding onder ogen gezien.

De haven, Curaçao's trots, die in het afgelopen jaar een 30 millioen bruto registerton zag verplaatsen eenzelfde cijfer geldt voor Aruba — begint weer zijn voor-oorlogs aspect te vertonen; de geregelde diensten der scheepvaartlijnen vermenigvuldigen zich en de touristen komen weer binnen.

Biezondere aandacht heeft de havenmond; of, en zo ja hoe verbeteringen moeten aangebracht, zal blijken uit de resultaten van studie en onderzoekingen, welke nu plaats hebben onder leiding van den Delftsen hoogleraar Professor Thysse, een der vermaardste deskundigen op dit gebied, wien ik van deze plaats ook danken moge voor de snelheid en de toewijding, waarmede hij zich onmiddellijk ten dienste stelde van Curaçao en, toen hem dit gevraagd werd, ook dadelijk, voor zover hem dit mogelijk was, zijn aandacht wijdde aan Aruba.

Want ook Aruba zal zijn verbeterde haven ontvangen en er zal alles opgezet, dit in zo vlug mogelijk tempo te doen.

Dat dit vlugge tempo niet schijnt te kunnen worden bereikt in de verbinding met en tussen de Bovenwindse Eilanden, is waarlijk geen schuld van mensen. Elk pogen schijnt hier te stranden op schier onoverwinnelijke bezwaren, maar ik kan verzekeren, dat dit pogen wordt voortgezet en elk plan zorgvuldig wordt getoetst. Er schijnt nu weer een redelijke oplossing in zicht; de Overheid zal niet aarzelen haar te grijpen, als de kans daar is.

Ik mag hier niet het bezoek van den Nederlandsen directeur-generaal van de Scheepvaart, den heer Mr. J. J. Ooievaar, vergeten te vermelden.

Sociale Wetgeving.

Aan de belangen der werkers in ons bedrijfsleven is en wordt de nodige aandacht gewijd. De Arbeidsbemiddeling wordt georganiseerd; met inschrijving van arbeidskrachten is een aanvang gemaakt; de arbeidsgeschillen kunnen nu langs de weg van overleg onder leiding van gouvernementsbemiddelaars opgelost; de wetgeving op dit punt heeft onder de toegewijde leiding van de bemiddelaars haar bestaansrecht bewezen; onze havenarbeiders kregen hun verordening. Ik spreek de hoop uit, dat de werknemers hun achterdocht zullen overwinnen tegen de centrale, die een der beste middelen kan zijn om hun eigen sociaal welzijn blijvend te waarborgen.

De Ziekteregeling werd verbeterd; zo ook de Ongevallenregeling, alsmede de Huurcommissieregeling, terwijl de machtiging tot eventuele minimum-loonregeling tot stand kwam.

Ik mag de arbeid van particuliere organisaties, de opening van tehuizen voor ouden van dagen en gebrekkige kinderen niet vergeten, noch de oprichting van de Reclasseringsvereniging, terwijl ik van hier op sociale werkers een beroep doe, te overwegen of bestrijding van het drankmisbruik geen voorwerp van initiatief kan en moet zijn.

Onder het sociale werk mag zeker gerangschikt de regeling van uitkering van pensioenen in Curaçaose valuta en het voornemen de fondsen van het pensioenfonds te versterken. Daarvan is de noodzaak gebleken uit de wetenschappelijke balans. Een en ander kon mede besproken worden met den Directeur van het Pensioenfonds, den Heer Van Zanten en den wiskundigen adviseur Dr. Dupuis.

Verwacht kunnen worden regelingen ten aanzien van aanspraken op beperkt uitgesteld pensioen, herziening van overtochtsregelingen; van tegemoetkoming in ziektekosten van landsdienaren en van overgangsbepalingen ten aanzien van de pensioenen van politie-militairen.

Een nieuwe weg, die mogelijkheden voor Curaçaose ambtenaren opent, is de kans aan sommige Curaçaoënaars van gevorderde leeftijd geboden, in Nederland uitgebreider kennis op te doen in eigen vak. Begonnen is bij de Posterijen, waarbij onmiddellijk hartelijke medewerking werd ondervonden van den Heer L. Neher, den hoofddirecteur-generaal der P.T.T. in Nederland, die een van onze bezoekers was en het denkbeeld onmiddellijk zijn steun verleende.

Landbouw, Veeteelt, Domein.

Alhoewel niet de basis van onze economie blijft de Overheid bevordering van het agrarisch bedrijf een wezenlijk economisch en tegelijk sociaal belang achten. Nodig is beslist verdere uitbreiding van domeingrond; naast versterking van reserves en pensioenfonds moet dit een der vaste doeleinden zijn van het Gouvernement. Er is anders geen kans, later een plaatsje aan onze gepensionneerde industrie — e.a. arbeiders te verschaffen.

In voorbereiding is een regeling tot betere financiële steun in de richting van credietverlening op vaste grondslag. In voorbereiding zijn ook de oprichting van een Natuurhistorisch Museum op Curaçao en een Biologisch Station op Bonaire. Ik mag in dit verband de belangstelling van het Indisch Instituut en van de Utrechtse Natuurwetenschappelijke Studiekring voor Suriname en Curaçao die belangstellende onderzoekers herwaarts zond, niet vergeten.

Het contact tussen het Departement van Landbouw en belanghebbenden groeit; de verleende hulp en voorlichting worden op prijs gesteld. Een belemmering vormt de dikwijls te trage aanvoer van machines. Maar de hoop is, dat althans dit jaar de installaties in werking kunnen worden gesteld, met behulp waarvan knoeierijen met aloë-zendingen — en dus benadeling van onze goede naam elders — zal kunnen worden voorkomen.

Uiteraard ondervinden de landbouw, veeteelt en visserij, nog sterker dan andere takken van bedrijf, het tekort aan geschikte krachten; dit doet zich met name op de Bovenwindse Eilanden gevoelen.

Bij landbouw, veeteelt en visserij mag de waterleiding aansluiten; de leiding worstelt hier met een uiterst trage aanvoer van de zo nodige materialen. Ook telegrammen baten niet, als de leveranciers liever niet dan wel leveren, een ervaring die ook wordt opgedaan bij het verkrijgen van bouwmaterialen of instrumentaria voor andere diensten.

Intussen zijn op Aruba, Bonaire en Curaçao ter verbetering van de drinkwater-behoefte maatregelen genomen. Zij zijn niet voldoende. Duidelijk geworden is uit de studie der deskundigen, waarvan de neerslag ook Uw College reeds grotendeels bekend is, dat het probleem zich niet beperkt tot drinkwater.

Het vraagstuk moet in zijn geheel als een van waterhuishouding worden gezien. Dat is de conclusie, welke de directeur van het Rijksinstituut voor Drinkwater, de heer Krul, ons heeft geleerd in zijn zeer deskundige adviezen, waarvan de uitwerking zo spoedig mogelijk ter hand zal moeten worden genomen en waarbij ons troosten kan de gedachte, dat ons probleem niet onoplosbaar is, doch elders, zij het met wat ander aspect, precies zo ontmoet wordt. Zowel den heer Krul als de Commissie, die onder leiding van Fr. M. Radulphus aan dit probleem hier aandacht hebben gewijd, moge ik nog wel danken.

Als ik toch dank, moet ook erkentelijkheid betuigd aan de Stichting Curaçaos Welvaartsfonds en aan haar rapporteurs de professoren Goudriaan en Dresden, wier studie voorwerp van aandacht is, zoals wij wachten op het rapport van professor Heringa, die ons nader zal voorlichten over de stand van het lepravraagstuk en met name over de moderne verpleegmethoden.

Woningbouw.

Onder sociaal werk mag ook het woningvraagstuk behandeld worden. Het uitbreidingsplan wacht op de afhandeling van de Bouw- en Woningverordening en pas daarop kan uitwerking van het rioleringsplan volgen. En deze zaken kunnen weer moeilijk gescheiden worden van de uitvoering van het grote ontwerp van den architect Dudok, dat Uw College heeft bereikt.

Aan verbetering van de wegen wordt alom gearbeid. Uw College weet van plannen nopens de financiering van de uitvoering van het aan Curaçao door beroemde Nederlandse deskundigen bezorgde brugplan, dat verre afligt van de twintig millioen, die een tunnel kosten zou. De vrees, als zou onze oude brug moeten verdwijnen bij de komst van de nieuwe, is ongegrond.

Van woningen gesproken: alle aanvoermoeilijkheden ten spijt, kon het aantal volkswoningen op Curaçao en Aruba van 234 op 402 gebracht. Het is nog veel te weinig en ook de verbouwingen van barakken tot noodwoningen geeft maar amper enig soelaas. Gelukkig bouwen ook grote werkgevers en particulieren, maar de Overheid zal op dit punt met alle kracht moeten voortgaan om het bestaande probleem met name op Aruba en Curaçao op te lossen.

Onderwijs.

Waren het nu maar woningen of zelfs gebouwen voor het Bestuur alleen, die slechts de aandacht vroegen. Maar daar is ook ons onderwijs waarvan men zeggen kan: er is geen bijhouden aan. Verleden jaar werd de nieuwe openbare school op Mundo Nobo aldaar in gebruik genomen; er is alweer een uitbreiding met zeven localen nodig. Nieuwe scholen zijn overal geopend en tot uitbreiding eisen het St. Thomascollege en de St. Martinusschool en scholen op Aruba, waar ten dele voor het biezonder onderwijs voorlopig met barakken zal worden voorzien. En uitbreiding is nodig op Bonaire. En de Emmaschool eist nieuwbouw en de Julianaschool op Aruba en de scholen op Saba en St. Eustatius en St. Maarten. Zelfs als Uw Staten voor dit alles de gelden hebben toegestaan, is het duidelijk, hoeveel zorg de uitwerking eist. Maar het groot Sociaal-culturele belang van zo goed mogelijk onderwijs erkennende, zal op dit punt het uiterste worden gedaan. De film zal haar intrede doen in ons onderwijs; aan de verbetering van het bibliotheekwezen wordt met ernst gewerkt. Gelukkig zal een aanvatten van de opvoeding van die jeugdigen, die biezondere zorg behoeven, niet afstuiten op gebrek aan plaats; in behuizing is voorzien. Maar de personeelsquaestie eist hier biezondere aandacht, gelijk — indien beide inrichtingen in één adem genoemd mogen worden — de personeelsvoorziening van onze Rechtsschool uiteraard zeer biezondere eisen stelt, met name ook omdat de opleiding niet zal worden beperkt tot het eng-juridische. Er mag in dit verband op gewezen, dat ook het beurzenstelsel zal worden herzien en dat de Nederlandse Minister van Onderwijs beurzen beschikbaar ging stellen voor Curaçaoënaars, een gebaar, dat Curaçao zeker hogelijk waardeert. Als uitingen van cultuur mag ik wijzen op het jonge Curaçaose museum, dat het oude werk der Fraters op breder terrein zal voortzetten, alsmede de belangstelling van particuliere zijde betoond in de beoefening der muziek, uitingen die dezerzijds gaarne naar best vermogen zullen worden gestimuleerd.

Begin 1943 is dezerzijds een poging gewaagd, de nieuwe spelling in te voeren; dit pogen ondervond toen tegenstand; de hoop bestaat, dat die zelfde spelling nu spoedig naar het voorbeeld van Nederland en België kan ingevoerd; het zal een uitkomst zijn voor al de jongeren, die sinds jaren alleen de nieuwe spelling leerden.

Luchtvaart.

En voortgaande mag ik herinneren aan het bezoek van een hoogleraar met wereldnaam, Professor F. Vening Meinesz, die ons van advies heeft willen dienen nopens de hier nodige meteorologische uitrusting, welke opnieuw bezien moest in verband met de zich steeds uitbreidende luchtvaart. Ik mag hier noch de bezoeken noch de belangstelling van Dr. Plesman, den directeur der K.L.M., vergeten, noch de onder zo grote belangstelling plaats gehad hebbende in gebruikneming van ons nieuwe vliegveldstation Hato, hopenlijk spoedig gevolgd door een nieuw Station op Aruba, waarvan de bouw wel opgehouden, maar zo snel mogelijk aangevangen worden zal. De vliegvelden op Bonaire en St. Maarten blijken in een behoefte te voorzien; St. Eustatius zal in het vliegverkeer worden ingeschakeld; of de techniek later ook een oplossing voor Saba vinden zal, moet afgewacht.

Radio, Telefoon, Post.

Aan het verkeer mag wellicht een korte beschrijving van radio, telefoon en post worden gekoppeld.

De behuizing van het postbedrijf kon ten dele verbeterd, zij het niet definitief. De postpakkettenzendingen moesten worden beperkt, deels met het oog op eigen deviezenstand, deels ook om ernstige misbruiken af te snijden. Een kleine vier ton kon aan charitatieve doeleinden besteed door de verkoop van biezondere zegels. In dit verband mag ik misschien herinneren aan de grote giften, die Arubaanse en Curaçaose organisaties schonken aan liefdewerken in Nederland.

Radio en telefoon hadden heel biezonder te kampen met de zeer trage aanvoer van kostbaar materiaal. Toch kwam de uitbreiding van de centrale Mahaai gereed, alsmede, de apparatuur in het Hato-station en de radiotelegrafische verbinding met Nederland. De hoop bestaat, dat dit jaar de automatisering op Aruba gereed kan komen benevens een moderne zender en rechtstreekse teletype verbindingen met Aruba en New York uit Willemstad.

De betrekkingen met de ons omringende landen waren en bleven vriendschappelijk. Talrijke bezoeken versterkten oude banden met velen in Nederland en in de wereld. Aan de reeks genoemde bezoekers mogen nog toegevoegd: de Caraïbische Commissie, die hier vergaderde onder leiding van den oud-Gouverneur Kielstra, den Gouverneur van Suriname, Mr. Brons, de Surinaamse Statenleden, den Overste Boogh van het Departement van Overzeese Gebiedsdelen, Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Alice, hertogin van Gloucester, echtgenote van den oud-Gouverneur-Generaal van Australië, Sir Bernard Freyberg, Gouverneur-Generaal van Nieuw Zeeland, de Anglicaanse bisschop van Antigua, de algemene oversten van de Fraters van Tilburg, de Broeders van Dongen, de kruisvaarders van St. Jan, de Zusters van Schijndel, de Zusters Dominicanessen, een afgevaardigde van het bestuur der Zusters van Tilburg, de kolonel Ham van het Leger des Heils, de oud-Gouverneur-Generaal van Nederlands-Indië, graaf van Limburg Stirum, de nieuwe Nederlandse Gezant te Caracas, de Heer Craandijk, de toenmalige Venezolaanse Minister van luchtvaart met den Directeur-Generaal van die tak van dienst, de Ambassadeur van Peru te Santo Domingo met een zending van den President, de Vice-Admiraal Monroe het een zending van President Truman, de komst van de Zweedse kruiser „Gotland" en de commissie van leden van de Eerste en Tweede Kamer onder leiding van Mr. Kropman. Wat kunnen wij anders dan onze erkentelijkheid betuigen voor zoveel belangstelling en de hoop uitspreken, dat mede daardoor Curaçao's naam en belangen zullen worden bevorderd?

Als wij terug zien op het afgelopen jaar kunnen wij zeggen, dat door aller krachtsinspanning veel en goed werk geleverd is. Ik moge den Raad van Bestuur danken en de Staten, de burgerlijke-, politiële ambtenaren en militairen, — ook de bemanningen van Hr. Ms. „Johan Maurits" en Hr. Ms. „Van Speyck", alsmede de Rijkstroepen — de onderwijzeressen en onderwijzers, die in grote klassen arbeiden, degenen die onze zieken en hulpbehoevenden verplegen, al onze werkers met hoofd en handen, die de naam hoog houden van ons Staatsdeel of op wat wijze ook het dienen.

Als wij rondzien over de wereld, kunnen wij dankbaar zijn voor het vele goede op onze eilanden. Die wereld lijdt nog onder de gevolgen van de oorlog. Zij poogt de vrede te herstellen, een onderneming, die niet gemakkelijk blijkt. Ook Nederland richt zich op met een veerkracht, die aller bewondering wekt. De hand is geslagen aan de reconstructie van ons Koninkrijk, dat zich zo pas verblijdde in de geboorte van onze jongste Prinses. Van die reconstructie maakt de ondertekening van Linggadjati een vitaal onderdeel uit. Moge zij het begin zijn van hernieuwde, lange en zegenrijke samenwerking.

In die reconstructie speelt ook Curaçao zijn deel. Uw Staten zonden een afvaardiging naar het Opperbestuur; de Raad van Bestuur diende daar eveneens van advies. De verantwoordelijke Minister zond bereids zijn voorontwerp tot herziening van de Staatsregeling, waarop de adviezen gevraagd zijn en nog zullen worden en waarvan de afhandeling zeker in zo snel mogelijk tempo zal geschieden, maar waarbij wel in het oog moet gehouden, dat ook de Minister gebonden is aan overleg met Ministerraad, Raad van State, Raden van Bestuur en Staten van Suriname — Curaçao, alvorens parlementaire behandeling in Nederland kan aanvangen.

Er is dezerzijds begonnen met de invoering van nieuwe organen; een Uwer zal worden toegevoegd aan den Minister en kan dus Curaçao's gevoelens ter plaatse mede vertolken en omgekeerd inlichtingen verstrekken. Moge dit contact goede resultaten afwerpen.

Een ontwerp-landsverordening tot instelling van een College, dat mede zijn stempel zal kunnen zetten op de algemene administratie, is gereed.

De laatste hand wordt gelegd aan de Memorie van Antwoord voor het zeer gewichtige decentralisatie-ontwerp, dat het „baas in eigen huis" voor de eilanden zal kunnen verwerkelijken op veel uitgebreider wijze dan velen zich schijnen te realiseren en dan een enkele keer uit sommiger uitlatingen blijkt.

Honderd twintig jaar geleden voorspelde de Curaçaose Dominee G. B. Bosch in zijn in 1829 verschenen „Reizen in West-Indië", dat Curaçao „een der belangrijkste punten op de aardbol" worden kon en in ongeveer gelijke bewoordingen profeteerde de latere Curaçaose predikant G. J. Simons in zijn in 1868 verschenen „Beschrijving van het Eiland Curaçao" eenzelfde verwachting.

Wij zijn nu weer tachtig jaar verder en ik geloof te mogen zeggen, dat Nederlanders, Arubanen, Curaçaoënaars en anderen de gelegenheid hebben aangegrepen om deze eilanden door onderlinge samenwerking op te voeren tot een peil, dat wijde bewondering wekt.

Dit is geen reden om stil te staan. Integendeel, het is een spoorslag om voorwaarts te gaan met datzelfde sterke vertrouwen, dat Bosch en Simons uitten in veel ongunstiger omstandigheden.

Het verleden en heden geven ons redenen met moed en vertrouwen voorwaarts te gaan. Vertrouwen in elkander, vertrouwen op ons zelf, vertrouwen in de Regering, vertrouwen op God.

In de verwachting, dat die geest van vertrouwen ons gezamenlijk werk bezielen en Gods zegen erlangen zal, verklaar ik de zitting 1948 van de Staten van Curaçao te zijn geopend.

CURAÇAO

R. K. ZEEMANSHUIS.

Het bestuur van het apostolaat ter zee afdeling Curaçao meldt ons dat de officiële opening van de nieuwbouw van het Zeemanshuis zal plaats hebben op de Tweede Paasdag. De Opening zal geschieden door Zijne Exc. de Gouverneur Dr. Kasteel des avonds om half zeven uur, waarna er een receptie gehouden wordt van zeven tot negen uur in verband met het derde lustrum van het bestaan van het Zeemanshuis.

FRASSATI.

De vereniging Frassati zal een vergadering beleggen op Woensdagavond. Spreker zal zijn de heer J. M. Kroon met als thema „De sociale week op Santo Domingo."

CARACAS.

Vele mensen stemmen af op Caracas en horen de prachtige predicaties, die gisteren bij gelegenheid van de generale Communie van de meisjes, heden bij gelegenheid van de generale communie van de jongens op de Plaza Bolivar werden gehouden. De generale Communie voor de mannen zal ook uitgezonden worden, als ook de plechtigheden in de kathedraal en de preken over de zeven Kruiswoorden.

AUTONOMIEFONDS.

Men meldt ons, dat het zgn. autonomiefonds een huis kocht aan de Penstraat. Het is het huis dat momenteel als politiewacht is betrokken, nummer 24. Op zich zal ieder het ijveren voor verbetering van sociale en hygiënische toestanden toejuichen, doch een helpen van de verenigingen en stichtingen daarvoor vroeger reeds in het leven geroepen lijkt ons geschikter en meer directer hulp. Zo zou men het Wit Gele Kruis moeten helpen. Vele mensen is het doel ook té vaag en té weinig omschreven.

DE HEER BOS VERSCHUUR NAAR CURAÇAO.

Naar wij vernemen, zal het Surinaamse statenlid: Wim Bos Verschuur, in de maand Mei een bezoek brengen aan de Surinamers in Curaçao. De heer Bos Verschuur zal hoogstwaarschijnlijk ook naar Aruba reizen, voor een kort bezoek aan de landgenoten aldaar.

TRANSVAAL NAAR HAITI.

Naar verluidt gaat de V. V. Transvaal tegen het begin van de vo'gende maand naar Haïti, voor het spelen van een serie voetbalwedstrijden. In totaal gaan er 16 spelers en 2 bestuursleden van de vereniging mee. Wij wensen de Transvaalse ploeg een aangename tijd en veel succes toe.

„De Stem"

HOOG BEZOEK.

Hedenochtend mochten wij een bezoek ontvangen van den Oud-Gouverneur van de Franse Ivoor Kust in Africa, de heer Henry de Mauduit.

Momenteel verblijft bovengenoemde heer op ons eiland om als vertegenwoordiger van den Secretaris Generaal van de Caraïbische Commissie kennis te maken met ons eiland. Gisteren bracht hij een bezoek aan Z. E. de Gouverneur.

De welvarendheid van ons eiland maakte zeer veel indruk op den heer Mauduit.

Naar zijn mening is de achtergrond van de problemen op al de Caraïbische eilanden echter wel dezelfde. Het ligt in zijn bedoeling om ook een bezoek te brengen aan het eiland Aruba.

HET DOEL VAN DE PADVINDERIJ.

Toen Baden-Powell de padvinderij stichtte, had hij voor ogen de jongens van zijn tijd in een vereniging onder te brengen om hen te leren zichzelf door het leven te slaan.

Bij het eerste begin nam hij een 20 jongens mee naar een eiland, Brownsea genaamd, dicht bij de Engelse kust.

Daar sloegen ze een kamp op om enige tijd aldaar te verblijven. Op dat eiland, afgesneden van het vasteland, daar leerden deze jongens op zich zelf te vertrouwen en hun eigen weg te vinden. Ze leerden jagen, vissen, zwemmen, eigen potje koken, slapen in de buitenlucht, in een woord ze leerden voor zichzelf te zorgen in de natuur.

Maar niet alleen dit had de stichter in het oog.

Neen, hij keek nog verder; hij zag, dat, indien deze jongens op deze manier hun vrije tijd benutten, zij in de gevaarlijke tijd (11 tot 17 jaar) van hun jeugd van de invloed van de moderne tijd gespaard zouden blijven. Daarvoor leerde hij ze zich met weinig gerief tevreden te stellen, alles te benutten, hun karakter op te bouwen, hun eigen weg te kiezen en op eigen benen te staan. Dit was het doel, dat Baden-Powell voor ogen had.

Of de padvinderij van belang is geweest, kan men zien als men terugdenkt naar de diensten, die padvinders bewezen hebben gedurende beide wereldoorlogen.

Overal staken ze hun helpende hand uit naar hulpbehoevenden.

Geen enkel werk scheen hen moeilijk te vallen; altijd waren zij bereid om opgewekt en met toewijding te helpen. Al dreigde er groot gevaar, dan nog zag men ze met een glimlach op de lippen hun plichten vervullen.

Ze brachten boodschappen door de front-linies heen, redden verschillende mensen het leven, en staken, door hun moedig gedrag, vele soldaten een hart onder de riem, en waren als militair een voorbeeld voor velen.

Nu, al is het vredestijd, en al merkt men er schijnbaar weinig van op Curaçao, toch heeft de padvinderij veel voor de bevolking gedaan. Al moge het in het oog van het publiek schijnen, dat de padvinderij van weinig belang is, moet men denken aan de vele goede burgers, die door de padvinderij gevormd zijn.

WIJKVERPLEGING VAN HET WIT-GELE-KRUIS.

Kantoor overdag: Hendrikplein 9: van 8 tot 16.30 uur, tel. 1836.
Nachtdienst Punda:
31 Maart tot 6 April Zuster Parker, tel. 5412.
31 Maart — 6 April Zuster Kerkhoven, tel. 2341.

Passietijd

DINSDAG IN DE GOEDE WEEK.

Door vijanden omringd.

Zelfs Petrus verloochent den Heer.

Hij is in de voorhof van den hogepriester. Een dienstbode van het huis ziet hem, kijkt hem aan en zegt: „Ook gij waart bij Jezus den Nazarener". Petrus loochent het: „Ik begrijp niet, wat gij zegt".

Petrus gaat het portaal uit. De haan kraait. De dienstbode ziet hem weer en zegt tot de omstaanders: „Deze is een van hen". Hij loochent het weer. Dan zeggen enigen, die er omheen staan, tot Petrus: „Gij zijt een van hen, want gij zijt een Galileeër". Hij begint te vloeken en te zweren: „Ik ken den Mens niet, van wien gij spreekt".

Nu kraait de haan voor de tweede maal. Dan herinnert Petrus zich het woord, dat Jezus hem gezegd had: „Voor de haan tweemaal kraait, zult gij Mij driemaal verloochenen". Nu barst hij in tranen uit. Nooit meer heeft Petrus vergeten, dat hij den Heer verloochend heeft. Hij houdt niet op, zijn misdaad te betreuren, en boete voor te doen en haar voor de gehele wereld te belijden. Wat Marcus in zijn Evangelie verhaalt, is niets anders dan de predicatie, zoals Petrus haar in de verschillende gemeenten heeft gehouden. Met aangrijpende openhartigheid en nederigheid verkondigt hij aan alle gelovigen en aan alle tijden, wat hij misdaan en hoe de Heer hem vergeven heeft.

Hoe meer de vijanden Hem omringen, des te meer wendt Hij Zich tot den Vader. „Ik echter sprak, Mijn Hoofd diepgebogen aan Mijn Borst gekeerd, Mijn gebeden. Oordeel, Heer, die Mij kwaad doen. Sta op, om Mij te helpen". (Graduale). „Heer, bescherm Mij voor de hand van den zondaar, ontruk Mij aan de misdadigers" (Offertorium). „Die aan de poort op de openbare plaats zitten, spreken tegen Mij, Men heft spotredenen op Mij aan. Ik echter richt Mijn gebed tot U, o Heer". (Communio). In de diepste nacht van het lijden gehuld door vijanden omringd, denkt de Heer niet aan Zijn lijden en niet aan Zijn vijanden: Hij keert Zich tot den Vader. Hij bidt. De Vader zal „Hem voor de hand van de zondaars beschermen en Hem aan de misdadigers ontrukken" (Offertorium), d.i. Hem op de derde dag van de doden opwekken en Hem tot Koning en Heer van het heelal verheffen.

„Wij echter moeten ons op het Kruis van onzen Heer beroemen". Wij staan aan de zijde van den Gekruisigde. Wij beschouwen het als ons ware geluk en goed, aan het Kruis des Heren deel te nemen, de kelk des Heren mee te drinken. „Of weet gij niet, dat wij allen, die tot de gemeenschap met Christus Jezus gedoopt zijn, tot de gemeenschap met Zijn Dood gedoopt zijn", d.i. in Zijn Dood ondergedompeld, mee-gekruisigd zijn? (Rom. 6,3). Als wij ware Christenen zijn, dan verheugen wij ons, in de smaad van het Kruis van Christus te delen, een leven van offer, van zelfverloochening en versterving, van lijden en vernedering te leiden. Wij beschouwen de deelneming aan het Kruis van Jezus als een genade. Jammer genoeg denken wij nog al te veel zuiver menselijk en natuurlijk, zelfs waar het lijden des Heren betreft.

ONS KONINKRIJK

EX-ADVISEURS TE SCHIPHOL AANGEKOMEN.

Gisterenmiddag arriveerden te Schiphol de ex-adviseurs van de Commissie Generaal tw. de profs. Verzijl en Posthuma.

Prof. Verzijl verklaarde bij zijn aankomst in Nederland, dat de Her de Boer, die ook als lid van voornoemde commissie heeft bedankt, op Dinsdag as. naar Nederland zal terugkeren. (Aneta, 31.3).

OUD MINISTER OVERLEDEN.

Te Soestberg overleed gisterenavond Hendrik van Boeyen, in de ouderdom van 58 jaar. De heer van Boeyen was vroeger Minister van Binnenlandse zaken. (Aneta, 31.3).

TELEGRAMMEN.

De Britse Minister van Buitenlandse Zaken, Bevin, zond een telegram met gelukwensen naar Sjahrir ter gelegenheid van de ondertekening van de basis-overeenkomst van Linggadjati. Een gelijksoortig telegram werd door den Britsen Gezant overhandigd aan de Nederlandse Regering. (Aneta, 31.3).

ALLEN ONGEDEERD.

Het Dakota vliegtuig dat sinds 25 Maart op de weg Nederland Indië vermist werd is in Noord Australië gevonden. Alle 25 inzittenden zijn ongedeerd. (Aneta, 31.3).

PRINSELIJK GEZIN COMPLEET.

Hedenmorgen zijn naar Zermat vertrokken H.K.H. Prinses Juliana met haar kind Margriet, teneinde zich bij Prins Bernhard en de prinsesjes Beatrix en Irene te voegen. (Aneta, 31.3).

ST. NORBERTUS KLOOSTER ONTVING OORKONDE.

De Sint Norbertus Klooster te Eshout ontving een oorkonde van President Truman en Generaal Eisenhower. Deze oorkonde werd gegeven voor het verborgen houden van 40 Amerikaanse militairen gedurende 4 weken tijdens de oorlog.

Gelijkvloers waar de Amerikanen verborgen waren, huisden tegelijkertijd verschillende Duitses. (Aneta, 31.3).

SPORT

K. S. C.

Knock-Out Competitie 7 April.

Dosko — Republiek: 9 u — 9u-40 (winn. A)
Neptunus — Dos Caminos: 9 u 45 — 10 u 25 (winn. B)
Stormvogels — Ecuador: 10.30 uur — 11.10 uur (winn. C)
De Ster — D.B.O.: 11.15 uur — 11.55 uur (winn. D)
A—B: 14 uur — 14.40 uur (winn. E)
C. — D 14.45 uur — 15.25 uur (winn. F)
Finale 16 uur — 17.05 uur.

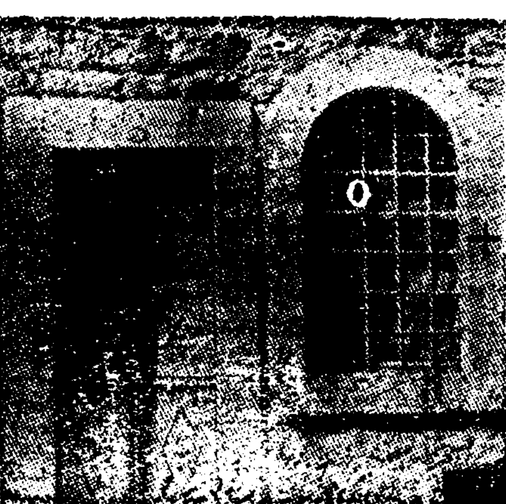
De spelers worden verzocht een kwartier vóór de wedstrijd aanwezig te willen zijn.

Verenigingen, die hun vlag nog niet gestuurd hebben, worden verzocht dit a's nog te doen!!!

Op uw aller opkomst wordt gerekend voor een geslaagde sportdag.

De dag wordt opgeluisterd met muziek.

Zegt het voort! Helpt allen mee om van deze dag iets extras te maken.

De Christenen in Palestina tekenen kruisen op hun huizen om gespaard te blijven in de strijd tussen Mohamedanen en Joden.

NIEUWS VAN OVERAL

STOFREGEN IN WEST-EUROPA.

Een rode en gele stofregen viel tijdens het weekeinde in West-Europa. De natuurkundigen schrijven deze toe aan de zandstormen in Afrika en de uitbarstingen van de Hekla op IJsland (Londen, AP) 31.3).

Uit welingelichte kringen wordt vernomen dat het onlangs door de Sovjet-autoriteiten uitgevaardigde verbod van huwelijken tussen Sovjet-burgers en vreemdelingen ten doel heeft huwelijken tussen officieren en soldaten van het Russische leger in de bezette gebieden en de bewoners van die gebieden tegen te gaan (Moskou, AP)31.3).

Bovenwinden

TEHUIS VOOR OUDEN VAN DAGEN OP HET EILAND ST. EUSTATIUS „BETHANIE".

Zoals reeds in het verslag van de werkzaamheden in het jaar 1945 werd gemeld, kon in dat jaar een tehuis voor oude vrouwen worden geopend.

Het actieve bestuur onderging een wijziging doordat de heer Peterson naar St. Maarten werd overgeplaatst.

De samenstelling was voor dit jaar als volgt:

Voorzitter Pastoor Van Teefelen; Secretaris E. E. Peterson; Penningmeester: H. A. Heyliger.

(Helaas heeft het hoofdbestuur de droeve plicht te melden, dat vóór het tot standkomen van dit jaarlijks overzicht de voorzitter aan het bestuur van het tehuis kwam te ontvallen.

Pastoor R. J. van Teefelen overleed op 14 Januari 1947 waardoor het Wit Gele Kruis een ijverig en bekwaam medewerker verloor. Zijn naam zal in ere worden gehouden. Hij bracht dit mooie werk voor zijn geliefd St. Eustatius tot stand.)

De verzorging op materieel gebied was in goede handen bij de Directrice Mej. C. Thomas en haar trouwe helpsters.

Op geestelijk gebied besteedden zowel de Zeereerwaarde Heer Pastoor als de ter plaatse gestationneerde Dominee hun beste krachten.

In het tehuis werden katholieken en andersdenkenden opgenomen en met liefde verzorgd. Het aantal was weliswaar niet groot — zes — terwijl door overlijden dit getal tot vijf werd teruggebracht, maar telkenmale blijkt wederom dat dit tehuis in een grote behoefte voorziet.

In de loop van het jaar werd door het bestuur een klein huisje, gelegen op het erf aangekocht en in gebruik genomen.

Pastoor Van Teefelen ving reeds in de Maand Mei aan, met de uitwerking van zijn plannen ten aanzien van de verzorging van oude mannen. Het bestuur zal trachten die plannen thans uit te voeren.

Een hoogtepunt vormde het bezoek aan dit tehuis van Zijne Excellentie Dr. P. A. Kasteel. Allen hadden zich ingespannen om Zijne Excellentie op waardige wijze te ontvangen. Het bezoek zal nog lang in de herinnering blijven van de oudjes.

Dank aan allen die zich voor dit werk verdienstelijk maakten.

(Jaarlijks verslag Wit-Gele Kruis)

Nieuwbouw op Curacao

Rede van Jhr. Ir. A. C. D. de Graeff.

Waarde luisteraars,

Weinig dingen zijn zo plezierig in het leven als het ontmoeten van een oude bekende, met wie je genoeglijk kan praten over gemeenschappelijke ervaringen, of die herinneringen uit een aangenaam verleden oproept. Zo ging het mij kort geleden, toen mij een exemplaar van Beurs- en Nieuwsberichten uit Curaçao bereikte, waarin talrijke trekjes het mij duidelijk maakten, dat, wat er op Curaçao en in de wereld veranderd moge zijn, Curaçao zichzelf in wezen gelijk is gebleven. Dezelfde mannen, dezelfde advertenties, dezelfde berichtjes. Zeker, ik weet het, de Isla is sterk vergroot, Hato meer dan verdubbeld, maar nog steeds worden in de Club Asiento de toneelvoorstellingen gestoord door autolawaai, nog steeds verdringt zich het verkeer op de befaamde schipbrug en in de overvolle winkelstraten, nog steeds klinkt de wiri-wiri voor de huisjes van Fleur de Marie. Dit geeft een vertrouwd gevoel: je raakt nie los van het land waar je enige jaren gelukkig hebt geleefd, waar je vrienden gemaakt en gevonden hebt, waar je eerbied hebt gekregen voor hen, die daar wonen en werken. Ge wilt mij wel toestaan, dat ik u allen, vrienden en bekenden op de Isla en in Willemstad, op de fabriek en in de kerkelijke gemeente van Emmastad, hierbij een hartelijke groet zend.

Aanleiding tot mijn praatje van hedenavond is de opening van het stationsgebouw van de KLM op Hato. Welk een praestatie is hier verricht! Natuurlijk zult gij het wel normaal vinden. Immers, dit gebouw moest er komen; de ontwikkeling van de luchtvaart maakte het noodzakelijk en dus kwam het tot stand. In de woorden van den Gouverneur en van Ir. Groote, bij de openingsplechtigheid gesproken, klonk echter ook door, dat er hard gewerkt was voor de zaak gereed was gekomen. De leiding van de Wereldomroep in Nederland was terecht van mening, dat uit Nederland ook door de radio een woord van waardering en medeleven niet mocht ontbreken. Over de hoedanigheden van het gebouw behoef ik u van Nederland uit niet te spreken. Ik kan u slechts verzekeren, dat wat door foto, beschrijving en filmjournaal hier in Nederland daarover bekend is geworden, in brede kring de aandacht heeft getrokken, dat, om het maar eens huiselijk te zeggen, Curaçao hier een goede beurt heeft gemaakt en eens temeer heeft getoond zijn eervolle plaats binnen het Rijksverband en in de wereld ten volle waard te zijn. En Curaçao gaat verder.

Ik had het voorrecht hier in Nederland te mogen medewerken aan het advies, dat omtrent het typisch-Curaçaose vraagstuk der oeververbinding in Willemstad door een aantal Nederlandse technici onder leiding van den Directeur Generaal van de Rijkswaterstaat aan den Gouverneur werd uitgebracht. Met spanning wachten wij af of gij op Curaçao u met een van de in dat advies genoemde oplossingen kunt verenigen en tot uitwerking en uitvoer zult overgaan. Zeker is, dat hier in Nederland met aandacht en liefde aan deze taak is gewerkt. Wanneer inderdaad binnen afzienbare tijd Curaçao over of onder de Annabaai van Punda naar Otrabanda kan komen, zal dit wederom een zichtbaar teken zijn van het samengaan van Nederland en Curaçao waar het betreft het „bouwen aan de toekomst", kenmerk van „een volk dat leeft".

Deze laatste woorden ontleen ik met opzet aan het geschrift op het gedenkteken midden op de Afsluitdijk van de voormalige Zuiderzee. Het is nl. mijn bedoeling om in het kort ook nog iets te vertellen over de wijze waarop Nederland door bouwen zijn levenskracht bewijst.

Gemakkelijk is dit laatste niet. De oorlog heeft boos huisgehouden in ons mooie land. Uit eigen aanschouwing, uit brieven en tijdschriften is dit u bekend, al zult ge nog moeite hebben u de omvang van de taak goed te realiseren. Laat ik als voorbeeld de woningbouw noemen. In de oorlog zijn vele tienduizenden woningen vernield, weinige daarvan konden in de jaren '40—'45 worden herbouwd; in die jaren stond bovendien het bouwen van woningen ter vervanging van te oud geworden exemplaren vrijwel stil. En de bevolking nam gestadig toe. In totaal zijn wij thans een kwart millioen woningen achter. Voor een bouwactiviteit van enigszins bevredigende omvang ontbreken ons de materialen, vooral hout en ijzer, ontbreken ons de deviezen om ze in het buitenland te kopen, ontbreken ons de arbeidskrachten en de mogelijkheid om deze juist daar aan het werk te doen gaan, waar de meeste schade werd aangericht. Maar, hoe dit zij, wij verliezen de moed niet. Er wordt hard gewerkt en stuk voor stuk komen inderdaad de woningen klaar, ondanks de materiaalschaarste, gebouwd met oud-vaderlands degelijkheid en gebruik makend van de nieuwste mogelijkheid van rationalisatie en moderne bouwsystemen.

Nederland had het geluk een man als Dr. Ringers reeds dadelijk na de fatale Meidagen van '40 aan het hoofd van het heropbouwwerk te kunnen stellen. Ook op Curaçao is hij geen onbekende, daar hij verscheidene malen als adviseur van de C.P.I.M. voor waterbouwkundige werken optrad. Voor zijn praestaties — onderbroken door een tweejarig verblijf in Duitse en Nederlandse gevangenissen, doch, dadelijk na de bevrijding, als Minister van Heropbouw voortgezet — kan Nederland slechts dankbare waardering hebben. Na zijn aftreden werd de heer Neher, tot nu toe Directeur Generaal van de P.T.T., als nieuwe minister benoemd, die in werkkracht en doortastendheid zeker niet voor zijn voorganger zal onderdoen.

De taak is groot, de weg naar het doel zal lang en moeilijk zijn, maar wij zullen er komen. De Wieringermeer en Walcheren, beide door oorlogsgeweld onder water gezet, zijn weer droog, de bruggen voor spoor- en wegverkeer zijn hersteld, het vliegveld Schiphol is in korte tijd van een door de bommen onbegaanbare woestenij weer geworden tot het Nederlandse vliegveld, veel groter dan voor de oorlog, station voor nationaal, internationaal en transatlantisch luchtverkeer — zij het vooralsnog zonder een gebouw, dat, zelfs met enige welwillendheid, als stationsgebouw is te betitelen. Op dat gebied is Curaçao Nederland nog voor. Hato heeft zijn gebouw gekregen. Met gezondeafgunst mogen wij u in Curaçao daarmede gelukwensen.

Moge het bijdragen tot het nog nauwer aaneenbinden van deze beide delen van het Rijk, die ieder op eigen krachten waar nodig elkander helpend, bouwen aan hun toekomst.

Van en voor de Vrouw

Een moeilijke kunst

Wij, vrouwen ,volgen doorgaans gemakkelijker ons hart dan ons verstand, dan ons geweten zelfs!

Een ideaal, waar wij van houden, maakt ons warm, doet onze gees drift laaien... en voor dát ideaal willen wij ons leven geven. Ons hart speelt ons heel vaak parten! Ja, maar kúnnen wij het leren zwijgen, móeten wij dat doen? Zeg me dan eens, wat zou een Theresia van Avila, een Catharina van Siëna, een Maria Magdalena geweest zijn, zonder hart? Och, bitter weinig!

Maar waar zit dan de moeilijkheid bij ons? Verwarren wij soms het woord „liefde" met het woord „gevoel"? Of vergeten wij rekening te houden met de twee enorme machten in elk mensenhart: de hogere machten, zoals de geestelijke stemmingen, de neigingen, die meer aan het verstand grenzen, en de lagere machten: het gebied van het loutergevoelige, de roerselen door de driften teweeggebracht?

De gewichtige en moeilijke vraag voor elke vrouw is deze: hoe verhoudt zich mijn liefde tot mijn gevoel? Hier raken wij vaak de kluts kwijt... Het gevoelsleven is en blijft voor ons een moeilijk iets. En toch mág een vrouw nooit zeggen: „Mijn gevoelsleven beheersen? Dát kan ik niet. Ik ben te zwak".

Jeanne, de Maagd van Domrémy was een zwak, eenvoudig meisje. In haar laaide echter een enorme liefde voor God, voor het Vaderland. Haar verstand leidde echter haar gevoelig meisjeshart en zij overwon!

De Maagd van Nanterre was ook een zwak meisje. Attilla daarentegen was zeer sterk. Hij bedwong geheel Europa. Maar zijn kracht werd echter gebroken in de tegenwoordigheid van Genoveva, die wist hoe ze aan haar gevoelig hart de zelfbeheersing, en aan haar verstand de leiding moest geven.

Wat valt het ons toch ontzettend moeilijk, juist omdat onze gevoeligheid doorgaans de baas speelt, om „alle mensen te beminnen". Beminnen wie ons tegenstaat? Dat gaat practisch boven elk vrouwelijk gevoel. Je komt wel eens mensen tegen, die alle aantrekkelijkheid hebben afgedaan. Moeten wij ook die mensen liefhebben? En toch, die afschuwwekkende personen zijn onze naasten.

Het komt dus hier op neer: onze Liefde zetelt niet in het gevoel maar in de wil. Onze Liefde moet hoog boven het gevoel opstijgen.

Misschien kan het volgende ons iets leren: „Madame Lavergne schreef aan een vriendin te Parijs in het jaar 1871 (dus vlak na de verschrikkingen van de Communie) — ik had mijn kinderen lijden en beproevingen kunnen besparen. Ik heb het niet gedaan... Zij moeten weten te strijden met de Strijdende Kerk. Ik wil dat zij zonder te verbleken het schavot zullen weten te beklimmen, zoals honderden Franse meisjes, even jong en even fijngevoelig als zij het hebben gedaan".

Dit is niet hard van Madame Lavergne! Integendeel: dit is het edelste, het grootste wat er in een vrouwenhart kan bestaan. Wij moeten een liefde hebben, die offervaardig genoeg is om degenen die wij liefhebben alle lijden te willen besparen, maar die tevens ook oprecht en edelmoedig genoeg is, om hen te wapenen tegen alle gebeurlijkheden van het leven ook al kost het óns bloedige tranen, het leven zelfs.

Zó was de Liefde van Maria... daarom kon Zij stáán onder het Kruis, waar Haar eigen Kind in vreselijke pijnen de geest gaf. Hemel-hoog was Haar liefde boven Haar gevoelig Vrouwenhart gestegen.

Duisternis was er om — en vooral in Haar... graven gingen open, de tempelmuur scheurde, luid-klagend vluchtten velen henen. Maar moedig, fier en eerbiedig stond Maria onder het Kruis, als een zuil van liefde.

Het zal een moeilijke — maar een edele strijd zijn, om onze gevoeligheid te beheersen en om ons hart wijd open te zetten voor anderen. Maar laten wij er nu mee beginnen. Het regelmatig ge ik van de klok vertelt ons dat de ogenblikken van ons leven snel henenvluchten... De Engelse dichteres heeft gezegd: „I shall not pass this way again"...

Wij kunnen nu ons hart leren omhoogstijgen, hoog boven elk kleinmenselijk gevoel. En elke nieuwe morgen zegent de Kerk deze strijd met Haar twee wonderschone woorden: „Sursum corda!"

Emigratie

Naar Curacao ?

Onder de vele problemen trekt het onderwerp „emigratie" alom belangstelling en wel zeer biezonder houdt dit onderwerp vele jongeren der land- en tuinbouwbevolking bezig.

Met België behoort Nederland tot de dichtsbevolkte landen van Europa. Ons bevolkingsoverschot ontstaat voornamelijk op het platteland, waar we veelal grote gezinnen aantreffen.

We hebben tienduizenden kleine landbouwbedrijven, die in vele gevallen nauwelijks een sober bestaan opleveren. Daarnaast zijn er volgens een onlangs ingesteld onderzoek ten minste 40.000 jonge boeren en tuinders, waarvan er ongeveer 17.000 Katholiek zijn, die bij gebrek aan cultuurgrond geen gelegenheid hebben om een eigen bedrijf — en daarom vaak een eigen gezin — te stichten.

Dit probleem dateert niet van na deze oorlog. Reeds zeer vele jaren vormt het vraagstuk van het grote aan al boerenzoons, die door te kort aan grond niet aan een eigen bedrijf (en daarom ook niet tot een eigen gezin) kunnen komen, een biezondere zorg ook van de standsorganisaties. De wil echter om het land te verlaten, teneinde elders, in den vreemde, een bestaansmogelijkheid te vinden, is hier nooit groot geweest en in verhouding tot andere landen zelfs zéér klein.

Na de bevrijding hield men in boeren- en tuinderskringen het oog gericht op annexatie van Duits grondgebied. Nu men hiervan niets meer verwacht, zien vele jongeren, maar ook ouderen, naar een mogelijkheid uit om een eigen bedrijf in het buitenland te krijgen.

Het is zeer verklaarbaar, dat deze categorie hunkert naar een eigen bedrijf, ze zijn opgegroeid en geschoold in het land- of tuinbouwbedrijf, zij hebben daarin veel ambitie gekregen en willen thans in de enige weg van emigratie een toekomst vinden.

Er wordt wel gezegd, dat het de oorlog is die de prikkel heeft gebracht om de wereld in te gaan. Bij de boeren- en tuindersbevolking is dit zeker niet het geval; alleen de harde noodzaak dwingt hen het vaderland te verlaten. Vele flinke jonge kerels zien reeds jaren uit naar een eigen bedrijf en naar het stichten van een gezin, maar ondervinden dat zij in eigen land geen kans hebben.

Dat zulks zeer verlammend, maar ook demoraliserend werkt, behoeft geen nader betoog.

Zeker, er wordt veel gedaan in ons land om aanwist van nieuw land te krijgen. Denken we aan de inpoldering van de Zuiderzee, de ontginning van woeste gronden enz., waardoor nieuwe bedrijven beschikbaar komen! Dit alles is zeer nuttig en van zeer grote betekenis.

Een deel der jongeren zal ook een plaats innemen bij de industrie, maar een overschot van vele duizenden blijft een probleem en dan is de enige weg, die overblijft om te komen tot afvloeiing: emigratie.

Het stemt tot voldoening, dat de Nederlandse regering een belangrijk hoger bedrag op de begroting heeft uitgetrokken om het officiële instituut „Stichting Landverhuizing Nederland" gelegenheid te geven in diverse landen te zoeken naar vestigingsmogelijkheid van onze boeren en tuinders. Laat hierbij worden opgemerkt dat deze Stichting de belangen van alle groepen der bevolking behartigt, dus niet de emigratie van agrariërs alleen.

Na de bevrijding is door de samenwerkende organisaties van werkgevers en werknemers op landbouwgebied opgericht de Centrale Stichting Landbouw Emigratie, bedoeld ter bevordering van emigratie van agrariërs.

De landbouworganisaties zijn van mening, dat zij als vrije organisaties voor de emigranten een belangrijke taak hebben te verrichten. Het gaat toch om het belang en het geluk van duizenden hunner leden! Daarbij komt, dat de Katholieke Nederlandse Boeren- en Tuindersbond (K.N.B.T.B.) nog biezondere voorwaarden bij emigratie voorstaat.

In het algemeen kan men zeggen, dat een emigrant — wil hij in den vreemde slagen — goede karakter-eigenschappen en vakkennis moet bezitten en vooral bezield moet zijn met een ijzeren wil om de vele moeilijkheden die hij ontmoet, het hoofd te bieden.

Voor een Katholiek die emigreert, geldt bovendien de eis, dat hij een kerel is van beginsel in denken en handelen en vast staat in zijn geloofsovertuiging.

Naast de stoffelijke zaken komt het bij een Katholieken emigrant er op aan, of het godsdienstig, zedelijk leven geen gevaar loopt. Er kunnen verkeerde toestanden heersen. Is er geestelijke hulp aanwezig? Is er mogelijkheid om de godsdienstplichten te kunnen waarnemen? Vandaar dat het nodig is, dat ook de eigen organisatie de belangen van hen, die emigreren willen of geëmigreed zijn, ter hand neemt.

Ten einde deze arbeid zo goed mogelijk te doen zijn, is door de K.N.B.T.B. een speciale dienst in het leven geroepen. Het bestuur hiervan, waarin de jongeren behoorlijk vertegenwoordigd zijn, toch nog een eerlijke publieke bestaan voor emigratie op grote schaal. eHt is bekend, dat onze Nederlandse emigranten in het buitenland een goede naam hebben en dat verscheidene landen de grenzen voor Nederlanders openzetten.

Het is derhalve de tijd de hand aan de ploeg te slaan.

Het probleem is zeer belangrijk en zeer actueel, maar niet eenvoudig, temeer daar de geldquaestie een voorname rol speelt.

Het is echter een zaak van grote nationale betekenis, waarmede het belang van vele duizenden jonge mensen direct gemoeid is.

Moge spoedig blijken, dat in Nederland een actieve landbouwemigratie-politiek gevoerd gaat worden, opdat voor de jongeren nieuwe perspectieven zich zullen openen.

(De Opmars).
G. Kampschöer.

VERPLEEGSTERSHUIS HABAAI.

In het afgelopen jaar werden plannen gemaakt voor de oprichting van een verpleegsterhuis, teneinde de verpleegsters van de wijkverpleging en andere eventueel daarvoor in aanmerking komende personen te huisvesten. De vereniging voelde dit als een plicht, daar de toestand op het gebied van huisvesting op dit eiland nog steeds niet rooskleurig was.

Na enige onderhandelingen werd besloten een gedeelte van het landhuis Habaai, toebehorende aan de Eerwaarde Zusters van Roosendaal, voor dit doel in te richten. De werkzaamheden hieraan verbonden, vorderden zo snel, dat op 16 Juni het huis kon worden betrokken.

Thans vinden zeven personen, onder wie de directrice, onderdak in dit gastvrije huis.

Het ligt in de bedoeling van het bestuur een grote uitbreiding aan dit werk te geven, door een andere vleugel bij het tehuis te trekken. Vermoedelijk zal dit plan het volgend jaar kunnen worden verwezenlijkt.

CURSUSSEN EN PUBLICATIES.

Het jaar 1946 bracht voor de parochie Pietermaai op Curaçao een cursus over de moederschapzorg.

Aan dertien leerlingen, die met goed gevolg het examen aflegden, kon het diploma van de vereniging worden uitgereikt.

De cursus welke werd gehouden in het St. Antoniusgesticht en waarvan de deelnemers door de Eerwaarde Zusters van Schijndel werden bijeengebracht, stond onder de beproefde leiding van den medisch adviseur dokter Chr. Engels, terwijl Pastoor C. van der Looy pastoor van de parochie het geestelijk deel verzorgde.

In totaal werden 14 lessen gegeven.

Getracht zal worden om wederom een aantal nieuwe cursisten bijeen te krijgen om de vierde cursus in te luiden.

Ook zal, als de voortekenen niet bedriegen, in de parochie St. Anna wederom een cursus kunnen worden gehouden.

Tot nu toe werden drie cursussen gegeven met een totaal aantal geslaagden van 38.

Officiële publicaties verschenen dit jaar niet. Aan de Caraïbische Commissie werden uitvoerige gegevens verstrekt omtrent het werk van de vereniging en de plaatselijke bladen werden voorzien van de overzichten voor een artikel dat bij gelegenheid van het vijfjarig bestaan op 16 October 1946 verscheen.

Bonaire.